

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BURJUVAZİNİN VE GERİCİLİĞİN HİZMETİNDE SOSYAL DEMOKRASİ

Yazan :Adem Mesini,Tirana Devlet
Üniversitesi Tarih ve Dil Bilimi
profesörü.

Arnavutluk Emek Partisi (AEP)Altın-
cı kongresi son zamanlarda olayların
gelişmesi tarafından doğrulanmış o-
lan şu değerlendirmeyi yapmıştı :
Kapitalist sistemin iktisadi ve mali,
siyasi ve toplumsal,kültürel ve ide-
olojik alanlarda kendini belli eden
genel buhranı durmadan derinleşmek -
tedir.Bu şartlarda,tekelci burjuva-
zi bütün imkanlarını kullanarak ka-
pitalist sistemi ayakta tutup sağ-
lamlaştırmaya çaballıyor.Halk kitle-
lerinin devrimci hareketini bastır-
maya ve emekçiler üzerindeki sömü-
rüsünü şiddetlendirmeye çalışıyor.

Modern revizyonistler tekelci burju-
vaziye bu çabalarında büyük yardım-
larda bulunuyorlar.Marksizm aleyh-
tarı ve karşı-devrimci çizgileri sa-
yesinde,devrim ve milli kurtuluş mü-
cadelelerindeki bütün davranışların-
da bozguna uğratarak devrimci hareketi belli
ediyorlar.

Modern revizyonistlerin yanı sıra ,
tekelci sernaye(nevcut duruma uygun
olarak)eski ve tecrübeli ajan şebe-
si olan sosyal demokrasiyide kul-
lanıyor.

Özellikle son yıllarda sosyalist ve sosyal demokrat partilerin faaliyetleri güçlendi.Bunların ideologları bugün "Avrupa'da şimdiye kadar görümemiş bir güçte demokratik sosyalizmin yeşermesinden ve canlanmasından" söz ediyorlar.İddialarına göre, birkaç sosyal demokrat partinin devlet cihazının başına geçmiş olması,"demokratik sosyalizm çağının başlangıcı"oluyormuş.Avrupa'nın dokuz ülkesinde sosyal demokratlar hükümetlerde önder bir duruma sahiptir.Veya hükümet koalisyonlarında "küçük ortak"olarak yer almaktadırlar.Haziran 1972'de Viyana'da toplanan sosyalist enternasyonalin kongresi ise,haklı olarak kapitalist devletlerin yönetici durumundaki siyasi şahsiyetlerin danışma toplantısı olarak adlandırılabilir.Bu kongreye 6 başbakan ve değişik ülkelerden 20 kadar bakan katıldı.Bazı devletlerde ise sosyalist ve sosyal demokrat partiler muhalefettedir.Bunlar iktidarda olan burjuva partilerinin po-

litikası halk kitlelerinin gözünden düşünce suyun başını kesmek için bekliyorlar. Mesela İngiliz Emek Partisi aşağı yukarı üç yıldır muhalefet partisi rolünü oynuyor. J.V. STALİN, "Ekim devriminin uluslararası niteliği" yazısında sosyal demokrasinin ideolojik ve siyasi görevinin şöyle tanımlamıştı: "Bugünkü sosyal demokrasi kapitalizmin ideolojik desteğidir." Zamanın sosyal demokrat politikacıları için Lenin, "İşçi hareketi içinde burjuvazinin hakiki ajanları, işçilerin saflarından gelme kapitalist sınıfın bekçileri" demişti. Bu tesbitinde bin kere haklıdır. O günlerden buyana yarın yüzyıldan fazla bir zaman geçti. Buna rağmen marksizmin ölümsüz ustalarının sosyal demokratlar hakkındaki bu tanımlamaları bugün içinde geçerlidir. Günümüz sosyal demokrasisinin gerici çehresi ve rolü bütün alanlarda tesbit edilebilir. Ana sosyal demokrasinin temsilcilerinin gerçek tabiatı, özellikle, proletarya devrimi ve sosyalizme ve milli kurtuluş hareketlerine karşı takındıkları tavırlarında: bunun yınısırada Amerikan emperyalizminin saldırgan politikasıyla uyumlarında ve Sovyet Sosyal emperyalistlerle diğer revizyonistlerle işbirliği etmelerinde ortaya

4
çıkıktadır.

AVRUPA SOSYAL DEMOKRASİSİNİN PROG- RAMI : DEMOKRATİK SOSYALİZM

Burjuvazi, bu günde proletaryanın devrimci hareketine karşı bir mücadele usulü olarak burjuva reformculuğunu kullanmaktadır. Bu en etraflı bir şekilde "demokratik sosyalizm" teorisinde kendini göstermektedir. Sosyal demokrasinin proletaryanın hayati menfaatlerine karşı takındığı tavır, sosyalist enternasyonalin bu resmi teorisinde apaçık ortaya çıkmaktadır.

"Demokratik sosyalizm" teorisinin temelleri 20'ci yüzyılın başında, o zamanların oportünizminin başta gelen ideologları Edvard Bernstein ve Karl Kautsky tarafından atıldı. Ama son şeklini ancak ikinci dünya savaşından sonra, 50 yıllarında sosyalist ve sosyal demokrat partiler içindeki teorik tartışmalarda aldı. "Demokratik sosyalizm" teorisi, 50 yıllarında artık pratik tarafından doğruluğu ispatlanmış olan marksizmlenin sosyalizmin kuruluşu hakkındaki teorilerine karşı çıkarıldı. Günümüz sosyal demokrasisi, 20'nci

yüzyılın başında atalarının taktığı marksizm maskesini de yırtıp attı. Bugünküler, marksizm için eskimiş diyorlar. İçinde bulunduğumuz şartlara uygulanamayacağını ileri sürüyorlar. Alman sosyal demokratı R. Herdter, marksizmin teorisinin ne İngiltere'de ne Fransa'da ne de ikiye bölünmüş Almanya'da bir adım bile ilerleneye yaramadığını söylüyor. Almanya sosyal demokrat partisi (SPD) önderi Willi Brant, 1971 yılında Alman iş adamlarına yaptığı bir konuşmada, sosyal demokrasi ile komünizmin birleşmesi imkansız olan iki ayrı şey olduğunu söyledi. Bunu anlamayan ve buna göre hareket etmeyen "benim partimde yeri yoktur" dedi. Sosyal demokrasi ile komünizmi aynı sayanların uyarılması gerektiğini bildirdi.

Sosyal demokrat önderler "demokratik sosyalizm" den ne anlıyorlar?

Bunlara göre, toplumun dönüştürülmesi manevi bir meseledir: İnsanların sosyalizm ruhu ile eğitilmesine ve yeniden eğitilmesine bağlı bir şeydir. İleri sürdükleri iddialarına göre sosyalizm sadece "demokratik" yoldan, yani burjuva devleti çerçevesi içinde ve burjuva hükümetleri sayesinde

5
sosyal,kültürel ve eğitimci değişim-
lerle gerçekleştirilebilir.Sosyal
demokrat önderlerin diğer idâiaları-
na göre ise,sosyalizm sadece "demok-
ratik" olduğu takdirde,sermayedarlar
da dahil olmak üzere bütün toplum-
sal tabaka ve grupların "ahenkli bir
birliği" olarak ayakta kalabilir.

Bu gibi düşüncelerden kolaylıkla şu
sonuçları çıkarabiliriz : Eskiden
olduğu gibi,bu günde sosyal demok-
rasinin esas belirleyici özelliği
sosyal reformculuktur.Sınıf mücade-
lesi yerine,ama özellikle de prole-
tarya devrimini ve proletarya dikta-
törlüğü yerine küçük reformları koy-
mak çabasıdır.Batılı sosyalistler

burjuva devletinin gerici niteliğini
örtbas ederek yüceltiyorlar : Bunun-
la birlikte bütün sahteliğine rağ-
men burjuva demokrasisini tertemiz
ve sınıflar üstü olarak göstererek
övüyorlar.Batılı sosyalistler,bur-
juva devleti ve burjuva demokrasi-
sinde,sosyalizmi kurmak için herşe-
yin var olduğunu söylüyorlar.Onlara
göre,proletarya devrimini ve prole-
tarya diktatörlüğü eskiden olduğu
gibi bu günde kabul edilmesi mümkün
olmayan birşeydir.1970'de SPD'nin
kongresinde Willy Brandt şöyle dedi:
"Devrimci cambazlık değil,pratik

akılcılık politikasına uymak gerekir. Willi Brant'ın "Pratik akılcılık" dediğinin anlamı G.Ortlieb adındaki bir diğer sosyal demokratın düşünceleri incelendiğinde iyice açıklık kazanmaktadır.Ortlieb'in iddiasına göre bir proleter durum (Proletaryanın sömürülen sınıf olarak varolduğu bir durum) sadece yirminci yüzyılın ilk yıllarında varmış.Öyle bir durumun olması ,o zamanlar sınıf mücadelesine yol açmış. Ancak bu gün zaman değişmiş olup, ne sömürücü ve sömürülen sınıflardan,ne de sınıf mücadelesinden söz edilebilirmiş.Ortlieb'e göre artık batılı toplumlar da sınıf mücadelesinin yerini "sosyal ortaklık" almıştır.Ne varki olayların gelişmesinin ta kendisi bu görüşlerin ne kadar yanlış olduğunu ispatlanaktadır.Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının güçlü grev hareketleri,sermaye dünyasında ki sınıf gelişmelerinin ve sınıf mücadelesinin en iyi ifadeleridir.Bu sınıf mücadelesinin eriştiği ölçüler sadece tekelci burjuvaziyi sarsmakla kalmıyor.Aynı zamanda işçi hareketi içinde tekelci sermayenin ajan subesi olan sosyal demokrasiyi de sarsıyor.

0
Zira işçilerin grev hareketleri git-
gide artan bir şekilde, sosyal demok-
rasinin kontrolü ve isteginin dışın-
da gelişiyor.

Sosyal demokrat önderler, sosyalizmin
kuruluşunun tayin edici etkenleri
olan proletarya devrimini ve prole-
tarya diktatörlüğünü inkâr ediyor-
lar. Buna karşılık işçilerin kapita-
list düzende kopardıkları reformları
ve hakları, toplumun dönüştürülmesi -
nin yolunu açan sihirli anahtar di-
ye adlandırıyorlar.

Reformların sosyal demokrasinin ön-
derleri tarafından bir amaç haline
getirilmesi, V.İ. LENİN'in önemli
bir öğretisini hatırlatıyor : " Re-
formculuk : kapitalist hakimiyet var-
oldukça tek tük düzelmelere rağmen
daima gündelikçi esirler olarak ka-
lacak olan işçileri kandırmak için
kullanılan bir burjuva sahtekârlığı-
dır. "

SOSYAL DEMOKRASİ, HÜRRİYET VE BAĞIM-
SIZLIK İÇİN MUCADELE EDEN HALKLARIN
DÜŞMANIDIR.

Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın ez-
zilen halklarının milli kurtuluş

mücadelesi, günümüzün en önemli ve en devrimci güçlerinden biridir. Ezilen halkların milli kurtuluş mücadelesi, emperyalizme darbeler indiriyor ve gelişmiş kapitalist ülkelerin proleteryasının zaferi için elverişli ön şartları yaratıyor. Bunun için ezilen halkların milli kurtuluş mücadeleleri, dünya çapında ki proleterya devriminin parçasıdır. Sömürgecilik ve yeni-sömürgeciliğe karşı milli kurtuluş için mücadele eden ve ilerleme çabaları içinde olan genç devletlerde ki gelişmeler tabii ki batılı sosyal demokrasinin dikkat ve ilgisini üzerine çekecektir. Ama hayat tarafından şu ispat edilmiştir ki, bir çok sosyal demokrat partiler sömürgeciliğin ve yeni-sömürgeciliğin kararlı taraftarlarıdır. Cezair halkının haklı milli mücadelesini kana boğan sosyalist Guy Mollet'in başbakan olduğu Fransız hükümetiydi. Yine aynı hükümet, 1956 yılında arap ülkelerine karşı İngiliz Fransız, İsrail saldırısının kışkırtıcılarından biriydi. Belçikalı sosyalistlerde, İngiliz Emek Partisi taraftarları da, Fransız sosyalistleri veya Alman sosyal demokratları da: Bunların hepsinde geri kalmış ülke-

lere karşı takındıkları tavırlarında daima kendi ülkelerinin tekelci çevrelerinin menfaatlerini savundular. Sosyal demokratların işte milli kurtuluş hareketlerine ve ezilen halklara karşı aldıkları bu tutumları sayesinde maskeleri düşmüştür. Bunun için onlar yeni yeni maskeler takarak Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın ilerleme çabası içinde olan genç devletlerine sızınmaya çalışmaktadırlar. 1972 yılında Viyana'da toplanan Sosyalist enternasyonalin kongresi laf cambazlığına dayanan sebeplerle birbildiri çıkararak gelişmiş kapitalist ülkelerin geri ülkelere karşı uyguladıkları yeni-sömürgeci politikayı lanetledi. Hindii-çini meselesinde ise, Amerikan saldırı-ganları ile saldırıya uğrayan Hindii-Çini halkları arasında hiçbir fark gözetmeyen burjuva pasifist bir tutum aldılar.

Belirleyici bir diğer örnek ise, sosyal demokrasinin Orta Doğu hakkındaki tutumudur. Sosyal Demokratlar bu bölgede ki durumla ilgili olarak kesin bir tutum almaktan kaçıyorlar. Çünkü faal siyonist çevrelerin sosyalist enternasyonalde temsilcileri vardır. Hatta siyonistlerin reisi

Burada haklı olarak insanın aklı-
na şöyle bir soru geliyor:Harold
Wilson'un partisi (İngiltere Emek
Partisi)neden bugün aldığı gibi
bir tutumu iktidarda bulunduğu 1964-
1970 yıllarında almadı ? Afrika
halkları ne İngiliz Emek Partisi ta-
raftarlarına ne de diğer sosyal de-
mokratlara inanmıyorlar.Onlar "Sos-
yal demokrat laf cambazlarının"
veya "Sosyal demokrat misyonerleri-
nin" ardında emperyalist büyük dev-
letlerin tekelleri ve bankalarının
saklandığını gayet iyi biliyorlar.
Aslında bu gerçeği sosyal demokrasi-
nin bir çok önderide kabul etmek
zorunda kalıyor.Onlar bugün şunu i-
tiraf ediyorlar : "Sosyal Demokrat
fikirlerle üçüncü dünyanın siyasi
meselelerini çözebilme yeteneğin-
de değiliz".

Olayların gelişmesi ve tarihi ders -
ler bugün Asya,Afrika ve Latin Ame-
rika halklarının şu inancını git-
gide güçlendiriyor : Asya,Afrika
ve Latin Amerika halkları her tür-
den sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeci-
liğe karşı kararlı bir mücadele ver-
dikleri takdirde hürriyete ve ger-
çek milli bağımsızlığa kavuşabilir-
ler.

DÖNEKLER İTTİFAKI

Bugün hem modern revizyonizm, hem de çağdaş sosyal reformculuk :işçi sınıfının, devrimin ve sosyalizmin menfaatleri bakımından gerici nitelikte gayet tehlikeli iki kuvveti temsil etmektedir. Bunlar her ne kadar örgütsel bakımdan birbirlerinden bağımsız iseler de, aralarında hem ulusal ve hem de uluslararası alanda gitgide daha da sağlamlaşan ve genişleyen bir işbirliği vardır. Bunu tesbit etmek hiçde zor birşey değildir. Bunları birbirine bağlayan ortak ideolojik temellerdir. Zira hem modern revizyonizm ve hemde sosyal reformculuk işçi hareketi içinde burjuva ideolojisinin görüntüleridir.

Modern revizyonistlerin ve sosyal reformcuların birçok meselede ki taktik tutumları değişik olabilmektedir. Ancak her ikisinin de stratejisi daima karşı-devrimci bir yöneline sahip olmuştur. İkiside kapitalist düzenin tensilcileridir. Proletaryanın kapitalist boyunduruğa karşı mücadelesine ve ezilen halkların hürriyet ve milli bağımsızlık mücadelelerine karşı çıkarlar ve bu mücadeleleri arka-

AEP'nin Altıncı kongresine sunduğu raporda Enver Hoca yoldaş bu gelişmenin yönelimine dikkati çekti :
 "Kruşçef revizyonizmi, sınıf mücadelesinin kendiliğinden ortadan kalkması hakkındaki tezleriyle :Barış içinde bir arada yaşama maskesi altında sınıflar arası işbirliğine geçmesiyle :emperyalizmin tabiatının değiştiği ve ---silahsız ve savaşırsız bir dünya -- hayallerini yaymasıyla :atom silahları ve atom savaşı (termonükleer savaş) korkusunu yaymasıyla :---sosyalizme barış içinde geçiş --vaazlarıyla Vs... Sosyal demokراسiyle birleşti. Onunla birlikte burjuvazinin hizmetinde olan karşıdevrimci bir akın meydana getirmektedir."

Modern revizyonizmin ortaya çıkmasıyla,ama özellikle Kruşçef revizyonistlerinin Sovyetler Birliği Komünist Partisinin ve Sovyet devletinin yönetimini gaspetmelerinden sonra ,sosyalist enternasyonalin sosyal reformcu önderleri,Soevyetler Birliğinde ve diğer doğu avrupa ülkelerinde kapitalizmin yeniden geri getirilmesini sağlayan ve burjuva soysuzlaşmasına götüren revizyonist çizgiyi

desteklediler ve modern revizyonist-
lerle dayanışmaya geçtiler. Krusçef
revizyonistlerinin ve diğer revizyo-
nistlerin marksizm-leninizme karşı
giriştikleri saldırıları körükledi-
ler. Revizyonistlerin işbaşında olduğu
ülkelerde kapitalizmin geri geti-
rilmesini selanladılar. Revizyonist
ve sosyal demokrat partiler arasın-
da sıkı ilişkiler kuruldu.

Marksizm-leninizm örneklerinin bu iş-
birliğini revizyonist teorikiler
şöyle haklı göstermeye çalışıyorlar:
sözünona batı sosyal demokrasisi i-
çinde "sola dönük değişimler" meydana
gelmiş. Revizyonist teorikiler , sos-
yal demokrasiinin daha önceki tutu-
nunu "düzeltmiş" olduğunu ileri sü-
rüyorlar. Onlara göre birçok hallerde
sosyal demokrasi "gerçekçi" ve "ya-
pıcı bir tutum" alıyormuş. Eski nev-
zilerinden uzaklaşmış. Bunun için
en belirleyici örnek olarakta Batı
Alman Hükümetinin sosyal demokrat
başbakanı Willi Brant'ın dış politi-
kasını ileri sürüyorlar. Revizyonist
sosyolog ve politikacılar için ,
Moskova-Bonn ve Varşova-Bonn a-
rasındaki anlaşmalar ile batı Ber-
lin hakkındaki sözleşmeler Avrupa-
da gerginliğin azaltılması , Barış

ve güvenlik yolunda atılmış önemli adımlardır.

Ama gerçekler bu iddiaların tam tersini göstermektedir. Sosyal demokratlar "sola doğru" değişmiş, ya da eski mevziilerini "düzeltmiş" degillerdir. Tam tersine bu gün Sovyet Sosyal emperyalistlerinin Marksizm aleyhtarı çizgisi, Sovyetler Birliği'nin emperyalist devletlere dayanmasına -daha da somut olarak, Willi Brant'ın temsilciliğini yaptığı Batı Alman intikamcılığına dayanmasına ve onunla işbirliği etmesine izin vermektedir. Moskova-Bonn ve Varşova-Bonn anlaşmaları, Berlin sözleşmeleri ve Willi Brant'ın "Doğu politikası"nın bütünü, diğer Avrupa halklarının hayati menfaatleri zararına pazarlığa oturması sayesinde mümkün olabildi. Diğer revizyonist partilerde Sovyet revizyonistlerinin verdiği örnek ve kışkırtmasıyla, sosyal demokrasi ile yakın ilişkiler kurdular. Sermaye dünyasında ki bu ilişkiler "tekellerin iktidarına karşı bütün proleter güçlerin birleşme gerekliliği" adı altında haklı çıkarılmak isteniyor. Mesela İtalya'da revizyonistlerin sosyalistlerle birleşmek için hiç de az

olmayan çabaları oldu. Fransada ki revizyonist parti haziran 1972'de seçimler dolayısıyla, F. Mitterant'ın sosyalist partisi ile ortak bir hükümet programı kabul etti. Fransız marksist-Leninistlerinin görüşüne göre, bu "sol birlik" -her ne kadar içinde kendisini- komünist" ya da "sosyalist" olarak adlandıran insanlar mevcutsada -tekellerin menfaatlerinin temsilcilerinden başka bir şey değildir.

Sosyal Demokrat Partiler ve revizyonist partiler tamamen kapitalist düzenle bütünleşmişlerdir. Sosyal demokrasinin toplumsal temeli eski bürokrasidir. Revizyonistlerin toplumsal temeli ise, revizyonist partilerin parti cihazının memurları, sendika önderleri, kitle örgütlerinin önderleri ve revizyonist partilerin parlamento gruplarının mensupları Vs.. den meydana gelen yeni bürokrasidir.

İleri sürdükleri şiarlar, laf cambazlığına dayanan tutumlarıyla bunlar hala işçi sınıfının bazı bölünlerini aldatmayı başarabiliyorlar. Bundan dolayı, ister sosyal demokrat isterse de revizyonist kılığa bürünerek ortaya çıksın, oportünizme karşı

mücadele, eskiden olduğu gibi bugün-
de devrimci marksist-leninistlerin
başta gelen görevidir. Bu gün Lenin-
in oportünizme karşı mücadele hak-
kında ki şu öğretisi her zaman
daha da geçerlidir (aktüeldir) :

"Proletaryanın zaferinin hazırlan-
ması için en vazgeçilmez ön şartlar-
dan biri : oportünizme, reformculuğa,
sosyal şövenizme karşı-proletarya
kapitalizm şartlarında faaliyet gös-
terdiği sürece ortaya çıkması kaçı-
nılmaz olan bu türden burjuva akın-
larına karşı - uzun, kararlı ve aman-
sız mücadeledir. Bu mücadele olmak-
sızın : işçi hareketi içinde oport-
ünizme karşı mücadelede tam zafer
kazanamazsınız : proletarya dikta-
törlüğünden söz edilemez."

İşçi sınıfının dünya çapında ki ta-
rihi görevi, kapitalist düzeni
devrimci yoldan yıkmak ve yeni , sos-
yalist toplum düzenini kurmaktır.
İşçi sınıfı bu tarihi görevini an-
cak marksist-leninist partilerin
devrimci bayrağı altında birleştiği
zaman yerine getirebilir.

(BU YAZI ALBANİEN HEUTE-BU GÜNKÜ
ARNAVUTLUK DERGİSİNDEN ÇEVİRİLMİŞTİR)